

Arrest

nr. 135 161 van 17 december 2014
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 24 september 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 september 2014 tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus .

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 oktober 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 november 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat N. VERBEKE verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen het Rijk binnengekomen op 27 mei 2008 en heeft zich vluchteling verklaard op 28 mei 2008.

1.2. Op 16 januari 2009 werd door de gemachtigde van de minister van Migratie- en Asielbeleid een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten genomen ten aanzien van verzoekster omwille van de reden dat België niet verantwoordelijk is voor de behandeling van haar asielaanvraag.

1.3. Op 9 augustus 2013 diende verzoekster een tweede asielaanvraag in. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster op 14 augustus 2013 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal)

1.4. Op 1 oktober 2013 werd verzoekster uitgenodigd om de motieven van haar asielaanvraag te komen verduidelijken op 18 oktober 2013 op het Commissariaat-generaal. Verzoekster ging niet in op deze uitnodiging en diende een doktersattest in op 29 oktober 2013.

1.5. Op 2 januari 2014 werd aan verzoekster een tweede nieuwe uitnodiging verstuurd om op het Commissariaat-generaal te verschijnen op 20 januari 2014. Verzoekster ging niet in op deze uitnodiging en verontschuldigde zich in een brief van 29 januari 2014.

1.6. Op 20 februari 2014 werd aan verzoekster een derde nieuwe uitnodiging verstuurd om op het Commissariaat-generaal te verschijnen op 12 maart 2014.

1.7. Op 10 maart 2014 wijzigde verzoekster haar adres naar Bierset door middel van een aangetekende zending aan het Commissariaat-generaal. Vervolgens werd op 13 maart 2014 aan verzoekster een nieuwe uitnodiging verstuurd op het adres te Bierset om op het Commissariaat-generaal te verschijnen op 27 maart 2014. Verzoekster ging niet in op deze uitnodiging en diende een doktersattest in op 8 april 2014.

1.8. Op 4 april 2014 kwam de oproepingsbrief van 13 maart 2014 terug toe op het Commissariaat-generaal met de vermelding "*niet afgehaald*".

1.9. Op 23 mei 2014 verstuurde het Commissariaat-generaal een vraag om inlichtingen aan verzoekster op zowel haar adres te Bierset als haar aanvankelijke adres te Verviers. Deze brieven kwamen op 16 juni 2014 terug toe op het Commissariaat-generaal met de vermelding "*niet afgehaald*".

1.10. Op 7 juli 2014 stuurde verzoekster haar woonplaatskeuze door aan het Commissariaat-generaal. Zij bevestigt hiermee haar woonplaats te Bierset.

1.11. Op 24 juli 2014 stuurde verzoekster per fax een nieuwe woonplaatskeuze aan het Commissariaat-generaal. Deze keer veranderde verzoekster haar woonplaats naar Kapellen.

1.12. Op 31 juli 2014 verstuurde het Commissariaat-generaal een tweede vraag om inlichtingen aan verzoekster zowel op het adres te Kapellen als het adres te Bierset.

1.13. Op 31 juli 2014 stuurde verzoekster haar woonplaatskeuze door aan het Commissariaat-generaal. Hiermee bevestigde ze haar woonplaatskeuze te Kapellen.

1.14. Op 21 augustus 2014 kwam de brief met de vraag om inlichtingen gestuurd naar het adres te Bierset terug toe op het Commissariaat-generaal met de vermelding "*niet afgehaald*".

1.15. Op 28 augustus 2014 wijzigde verzoekster haar woonplaatskeuze naar Duffel.

1.16. Op 9 september 2014 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd de volgende dag aangetekend verzonden.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"Zoals ik hiertoe gemachtigd ben door artikel 52, §2, al. 4 van de Vreemdelingenwet, weiger ik u het statuut van vluchteling en het subsidiaire beschermingsstatuut toe te kennen. U hebt namelijk geen gevolg gegeven aan mijn aangetekend schrijven met ingesloten een verzoek om inlichtingen betreffende uw tweede asielaanvraag dat op 31 juli 2014 naar uw gekozen woonplaats werd gestuurd, en u hebt mij geen geldige reden meegedeeld ter rechtvaardiging van het ontbreken van enig antwoord binnen een termijn van een maand na de verzending van dit verzoek.

Zo maakt u het mij onmogelijk te oordelen of er, wat u betreft, sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit werd gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming.

Bovendien geeft uw gedrag blijk van desinteresse in de asielprocedure, wat onvereenigbaar is met het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van voormeld Verdrag of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit werd gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming, en met de plicht van de asielzoeker om zijn medewerking te verlenen aan de overheid die over zijn verzoek moet beslissen."

1.17. Op 7 november 2014 diende verzoekster een derde asielaanvraag in. Op 14 november 2014 werd deze asielaanvraag in overweging genomen door het Commissariaat-generaal, overeenkomstig artikel 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Het "*belang*" wordt door de wet niet omschreven. De wetgever heeft aan de Raad de zorg gelaten om dat begrip inhoud te geven met dien verstande dat hij hiertoe kan teruggrijpen naar de interpretatie zoals de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak aan dit wettelijk begrip geeft (*Parl.St. Kamer*, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State veronderstelt de belangvereiste dat de verzoekende partij door de bestreden beslissing benadeeld is en dat dit nadeel persoonlijk, rechtstreeks, zeker en actueel is. Daarenboven is vereist dat de nietigverklaring van de bestreden beslissing de verzoekende partij een rechtstreeks voordeel oplevert (cf. in dezelfde zin de vaste rechtspraak van de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak: RvS 9 september 2009, nr. 195.843; RvS 27 januari 2010, nr. 200.084; RvS 12 september 2011, nr. 215.049). Het belang waarvan een verzoekende partij blijk moet geven, moet bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep tot op het ogenblik van de uitspraak (RvS 27 januari 2010, nr. 200.084).

Het komt de Raad toe desnoods ambtshalve te onderzoeken of aan de belangvereiste is voldaan.

2.2. Ter terechtzitting maakt verzoekende partij zelf melding van het feit dat zij een derde asielaanvraag indiende op 7 november 2014 en dat deze asielaanvraag in overweging werd genomen door de commissaris-generaal op 14 november 2014. Ingevolge artikel 57/6/2 eerste lid van de Vreemdelingenwet moet de commissaris-generaal ten aanzien van de vreemdeling die, zoals in casu, het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van artikel 52, §2, 4°, van de Vreemdelingenwet en die daaropvolgend een asielaanvraag indient, een beslissing tot inoverwegingname van deze asielaanvraag nemen. Verzoekster legt van deze beslissing tot inoverwegingname een kopie neer.

2.3. Gelet op bovenstaande werd door de Raad aan verzoekster gevraagd of zij nog een belang heeft bij een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing, vermits deze werd genomen op grond van een zogenaamd technisch weigeringsmotief, waarbij er geen asielmotieven konden worden beoordeeld, nu zij zelf het bewijs aanbrengt dat ondertussen een volgende asielaanvraag in overweging werd genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen waarbij verzoeksters asielmotieven zullen worden beoordeeld voor zover zij uiteraard haar medewerking daartoe verleent.

2.4. Verzoekster antwoordt ter terechtzitting dat haar belang erin bestaat "*alle stukken en elementen die zij in het kader van de thans voorliggende asielaanvraag heeft overgemaakt aan de verwerende partij in overweging te doen nemen*". De Raad dient op te merken dat uit het administratief dossier niet blijkt dat verzoekster zelf stukken heeft neergelegd ter ondersteuning van haar tweede asielaanvraag. Evenmin heeft verzoekster in een gehoor persoonlijke elementen naar voren gebracht ter ondersteuning van haar tweede asielaanvraag, gezien de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een technische weigeringsbeslissing trof nadat hij tot de vaststelling kwam dat verzoekster geen gevolg gaf aan herhaalde uitnodigingen voor een gehoor en evenmin inging op een verzoek tot het verstrekken van inlichtingen. Het administratief dossier bevat, naast stukken die handelen over verzoeksters desinteresse voor de asielprocedure, alleen stukken aangaande de administratieve intake van verzoekster door de Dienst Vreemdelingenzaken (stuk 31), een ingevulde gestandaardiseerde verklaring die algemene informatie verzamelt (persoonsgegevens, reisroute,...) en een gestandaardiseerde vragenlijst die door verzoekster werd ingevuld ter voorbereiding van het gehoor en het onderzoek op het Commissariaat-generaal (stuk 30). Zij peilt naar de identiteitsgegevens van verzoekster en aan de hand van gestandaardiseerde vragen, naar de vrees of het risico van verzoekster bij terugkeer. Deze elementen werden nog niet beoordeeld door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De Raad ziet niet in waarom verzoekster de vrees koestert dat met elementen opgenomen in voornoemde

stukken 30 en 31 geen rekening meer zou worden gehouden, gezien verzoeksters derde asielaanvraag in overweging werd genomen door het Commissariaat-generaal, waardoor zij de mogelijkheid krijgt om haar asielmotieven, die beknopt opgenomen zijn in stuk 30, en gegevens die haar zaak verder kenmerken (stuk 31) opnieuw uiteen te zetten, voor zover zij uiteraard haar medewerking daartoe verleent en ze wenst vast te houden aan de in voormelde stukken uiteengezette elementen. De Commissaris-generaal zal vervolgens, nadat verzoekster haar asielmotieven heeft uiteengezet, een beslissing nemen aangaande haar aanvraag om internationale bescherming, waartegen een beroep in volle rechtsmacht openstaat bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Dit beroep in volle rechtsmacht wil zeggen dat de Raad het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil, waarbij hij de bevoegdheid heeft tot hervorming of tot bevestiging van de door de Commissaris-generaal genomen beslissing, ongeacht het motief waarop de Commissaris-generaal zijn beslissing heeft gesteund. Door de devolutieve werking van het beroep is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. Alleszins, indien de Raad de bestreden beslissing vernietigt, valt er een asielaanvraag open waarbij er geen andere elementen voorliggen dan de voormelde stukken 30 en 31. De Raad ziet niet in welk belang verzoekster hieraan alleen zou ontlene, daar waar haar derde asielaanvraag in overweging werd genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en verzoekster derhalve opnieuw de kans krijgt om een beslissing te verkrijgen of zij als vluchteling kan worden aangemerkt en zo niet, of zij voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt. Om die redenen kan de beroepsprocedure in het kader van de vorige, tweede asielaanvraag van verzoekster geen enkel nuttig effect meer sorteren.

Het beroep tot nietigverklaring is, gelet op het ontbreken van het vereiste actueel belang, niet ontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien december tweeduizend veertien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA